

РЕШЕНИЕ

№ 6596

гр. София, 04.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 06.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9775** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Е. Д. К. с адрес – [населено място], [улица], вх.Б, срещу Решение № 271 от 05. 10. 2011 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, в частта, в която е обявена неговата принадлежност към органите на Държавна сигурност.

В жалбата се излагат съображения, че решението е постановено в нарушение на закона, тъй като оспорващият никога не е развивал дейност като агент на държавна сигурност, не бил подписвал никаква декларации или молби, както и не бил получавал никакво възнаграждение или облаги-т.е че липсват доказателства лицето да е бил секретен сътрудник на ДС. Моли, съдът да постанови решение, с което да уважи жалбата, като се отмени оспорения акт. Претендира разноски.

Ответникът - КРДОПБГДСРСБНА, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомен не се явява и не взима становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо вх. № 10251 / 19. 08. 2011 г. на Главния секретар на Народното събрание на Р. Б. е изпратен списък до Комисията за разкриване на документите и за обявяване на

принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, на лицата заемали и заемащи публични длъжности в администрацията на Народното събрание съгл. чл.3 ал.1 т.24 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. В списъка (стр. 23-26) е посочен и жалбоподателя Е. Д. К.-началник И. дейност–второстепенен разпоредител.Този официален удостоверяващ документ е достатъчен настоящият състав на съда да приеме,че Е. Д. К. спада към лицата по чл.3 ал.1 т.24 от Закона за достъп и разкриване на документите и обявяване на принадлежност на български граждани към ДС и РО на БНА.

С протокол № 185 от 05. 10. 2011 г. е отразено заседанието на комисията и обсъждане на проект на решение за обявяване принадлежността към Държавна сигурност на лицата по чл. 3, ал. 1, т. 24 от закона – Народно събрание.

С Решение № 271 от 05. 10. 2011 г. на Комисията (стр. 29-31 от делото) е установена и обявена принадлежността на Е. Д. К. към органите на Държавна сигурност.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок (копие от решението е връчено на 26.10. 2011 г., а жалбата е подадена на 07. 10. 2011 г.), подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От протокола от заседанието проведено на 05. 10. 2011 г. на Комисията (стр. 35-39), е видно, че за Е. Д. К. са налице следните документи: документи от ръководил го щатен сътрудник, регистрационна бланка,рег.дневник, картони обр. 4 – 2 бр.,картон обр.6, лично дело № ІА-33518,както и че жалбоподателя е снет от действащия оперативен отчет през 1990год .

От документите е видно, че Е. Д. К., роден на 12. 05. 1952 г. в [населено място], е вербуван от о.р. В. П. на 13. 06. 1985 г.,регистриран на 20,06,1985год като агент с псевдоним „С.”,”П.”,ръководил го е о.р В. П. и о.р Г. Г.,като структури за осъществяване на сътрудничеството са били ДС,В.-III-II.

За обявяването на принадлежността на жалбоподателя К., към органите на Държавна сигурност, са гласували всички девет члена на Комисията.

В с.з. на 10,01,2012година процесуалния представител на жалбоподателя е оспорил по реда на чл.193 от ГПК истинността на извлечение от регистрационен дневник, картони обр. 4 – 2 бр.,картон обр.6,и е отрито производство по оспорване на тяхната истинност.

Съгласно чл. 24 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, принадлежност към органите по чл. 1 се установява при наличието на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на органите по чл. 1 от закона.

На основание чл. 25, т. 3 от закона, обстоятелството по чл. 24 се установява въз основа на документи, съдържащи се в информационните фондове, като за установяване на дейност на секретен сътрудник - със собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в

справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители.

Посочените документи не са изчерпателно изброени и освен това в закона няма изискване всичките документи да са кумулативно налице.

В случая, безспорно е установено от Комисията, че за жалбоподателя К. са налице данни в справочните масиви – регистрационни дневници и картотеки, видно от представените копия от регистрационен дневник и картони обр. 4 и обр.6/стр.8-16/, както и рапорт за извършена вербовка на Е. Д. К. с рег.№ 20182/14,06,1985год-стр.17-18 на вербувания го служител Капитан В.П. за агент на ДС по западно германска линия. Отделно от това с регистрационна бланка/стр.19/ от дата 20,06,1985год е извършена регистрацията като дело № 73533, в последствие архивирано под номер ІА-33518. Твърденията за разминаване и зачертаване в картоните образец 4 и образец 6 като довод за неистинност на същите не следва да бъде споделено. Както е посочено и в решението на КС по конст.дело № 14/2011год под №4/26,03,2012год възможностите за злоупотреби при съставяне на документите на бившата държавна сигурност били ограничени от нормативната уредба на дейността й-Заповед № 3900/11,11,1974 на Министъра на вътрешните работи Инструкция за оперативния отчет на Държавна сигурност № І-20/20,01,1978год. От представените и приети в с.з на 06,11,2012год писмени доказателства под опис от страна на административния орган по безспорен начин се установява принадлежността на оспорвания към службите на ДС. Установи се, че Е. К. е регистриран като секретен сътрудник-агент в общия регистър на секретните сътрудници под номер по централизования отчет 73533/извлечение от регистр.дневник и регистр.бланка/. Този регистрационен номер фигурира в картони образец 4 и образец 6, като делото на секретния сътрудник е архивирано под номер ІА-33518. Също така в извлечението от архивен дневник, прието като доказателство по делото под арх.№ 33518 с псевдоним П. и регистрационен номер 73533 е отразено архивирането на личното дело на оспорвания. Отделно от изложеното от констатацията с оригинала на регистрационния дневник, извършена в с.з. на 25,09,2012год се установи пълната идентичност с оригинала на копията на стр.12 и 13 от делото. От представените и приети по делото писмени доказателства под опис в с.з. на 06,11,2012год по категоричен начин се установява длъжността, званието и правата и задълженията на лицата, извършили вербовката на оспорвания/о.р. В. П./, съгласували/ Г. Ж./ и утвърдили рапорта за вербоването на Е. К./полковник П.Й./. Т.е категорично се доказва, че въпросните писмени доказателства представляват официални удостоверителни документи, съставени от длъжностни лица при и по повод на изпълнение на служебните им задължения, които обвързват съда с доказателствената си стойност.

По този начин по безспорен начин се установи истинността на тези писмени доказателства, която бе оспорена по реда на чл.193 от ГПК в с.з. от 10,01,2012год.

Съдът счита, че на базата на така представените документи, безспорно е доказано обстоятелството, че Е. Д. К., като агент на ДС, се явява секретен сътрудник по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. В досието на жалбоподателя са се съдържали изискуемите от закона данни, удостоверяващи принадлежността и сътрудничеството му с посочените структури на ДС и БНА. В действията си по

проверка и обнародване на събраната информация, административният орган действа при условията на обвързана компетентност, без възможност за избор и свободна преценка между два и повече нормативно допустими правни резултата. Анализът на чл.25 от закона сочи, че изброените в него документи е алтернативно, а не кумулативно. Наличието на който и да е тях/ картони обр. 4 – 2 бр. и картон обр.6-1 брой/ е достатъчно основание за обявяване на принадлежност по смисъла на ЗДРДОПБГДСРСБНА.Нещо повече закона не изисква нито лицето да е развивало дейност като агент,нито да е подписвал никакви документи във връзка с осъществяване на дейността си,а също така и да е получавал възнаграждение за същата.Изрично в картон образец 6 е посочено,че основата на вербовката е идейно-патриотична,а линията на службата-западно германска така,както е посочено и в рапорта на кап.Вл.П. за вербовката на К.-а именно обективната възможност да събира информация-контактите между българските и западните спортни и журналистически среди,връзки на майка му в ФРГ и т.н.Поради преминаването му на друга работа с предложение рег.№ 2907/23,04,1990год/стр.20-21/ е предложено К.,рег.№ 73533/85 да бъде изключен от агентурния апарат.Всичко това показва,че за периода от време 14,06,1985год-23,04,1990год е установена съпричастността на оспорвания към органите на Държавна сигурност като агент с псевдоним П., С., независимо,че липсват данни същият да е давал писмени донесения,да е подписвал декларации за сътрудничество и да е получавал облаги или възнаграждения за дейността си. Ето защо и като неоснователна жалбата на Е. Д. К. ще следва да се отхвърли.

В същото време решението на Комисията, съдържа необходимите реквизити, посочени в чл. 29, ал. 2, т. 2 от закона, поради което съдът счита за неоснователни изложените от жалбоподателя доводи за допуснати нарушения на чл. 59 от АПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материално правните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 13 състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на жалба на Е. Д. К. с адрес – [населено място], [улица],вх.Б, срещу Решение № 271 от 05. 10. 2011 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, в частта, в която е обявена неговата принадлежност към органите на Държавна сигурност.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: